

BURMISTRZ Miasta i Gminy Pleszew

ul. Rynek 1 63-300 Pleszew
tel. +48 62 742 83 10 fax. +48 62 742 83 01
e-mail: sekretariat@pleszew.pl www.pleszew.pl

Pleszew, 3 lipca 2017 r.

RP-W.3120.21.2017.SR

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Miasta i Gminy Pleszew działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.)

uznaje za prawidłowe

stanowisko wskazane we wniosku złożonym przez
o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie dotyczącej tego, iż elektrownia wiatrowa stanowi budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego jak i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Nowelizacja ustawy o inwestycjach zmieniła z dniem 16 lipca 2016r. art. 3 pkt 3 Ustawy Prawo Budowlane, zgodnie z którym cała elektrownia wiatrowa jest budowlą. Dodatkowo wprowadzono nową kategorię obiektu budowlanego – elektrownię wiatrową. W świetle ustawy o inwestycjach nową podstawą podatku od nieruchomości są wszystkie elementy turbiny posadowione na wieży, fundament oraz wieża.

UZASADNIENIE

(dalej: „Wnioskodawca”, „Spółka” lub „Podatnik”) wnioskiem z dnia ..... (wpływ do tutejszego Urzędu: ..... r.) wystąpiła do tutejszego organu podatkowego o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości wynikającego z tytułu eksploatacji farmy wiatrowej w miejscowości ....., gmina ..... (dalej: „inwestycja”) w zakresie pytania: „Czy w obecnym stanie prawnym od 16 lipca 2016 r. za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli o której mowa w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. zgodnie z rozdz. 1 art. 2 pkt 1 i 2 uznaje się całą turbinę rozumianą jako jeden obiekt budowlany na którą składa się fundament, posadowioną na nim wieżę wraz z wszystkimi urządzeniami na niej umieszczonymi, czy zgodnie z wcześniej obowiązującym prawem na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL uznaje się wyłącznie część turbiny tj. fundament i wieżę?”

Podatnik, w w/w wniosku, stoi na stanowisku, iż elektrownia wiatrowa stanowi budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego jak i ustawy o podatkach i opatach lokalnych. Nowelizacja ustawy o inwestycjach zmieniła z dniem 16 lipca 2016 r. art. 3 pkt 3 Ustawy Prawo Budowlane, zgodnie z którym cała elektrownia wiatrowa jest budowlą. Dodatkowo wprowadzono nową kategorię obiektu budowlanego – elektrownię wiatrową. Podatnik, w uzasadnieniu swojego stanowiska, wskazuje na wyroki WSA m.in.: w Gorzowie Wlkp. z dnia 8 marca 2017 r. sygn. akt I SA/Go/17 oraz w Bydgoszczy z dnia 21 lutego 2017 r. sygn. akt I SA/Bd 866/16, które potwierdzają zmiany w podstawie opodatkowania

podatkiem od nieruchomości po wejściu nowelizacji ustawy o inwestycjach ze skutkiem od 01 stycznia 2017 r.

Spółka opisuje elektrownię wiatrową jako turbinę składającą się z żelbetowego fundamentu, wieży zwanej masztem i umieszczonej na niej gondoli, do której przymocowany jest wirnik z łopatami (zwany rotorem) oraz urządzenia pomiarowe, natomiast w gondoli znajdują się następujące urządzenia: wirnik, łożysko i wał wirnika, przekładnia, łożysko przekładni, hamulec, sprzęgło, generator wraz z chłodnicą, skrzynia biegów, komputer sterujący, rozdzielnia elektryczna, instalacje alarmowa i zdalnego sterowania. Gondola przymocowana jest do wieży na tzw. serwomechanizmie kierowania łopat, który połączony jest z dużym kołem zębatym umożliwiającym ruch obrotowy gondoli. Biorąc pod uwagę, że poszczególne elementy turbiny ujęte są w ewidencji środków trwałych, w konsekwencji Podatnik stwierdza, iż w świetle ustawy o inwestycjach nową podstawą podatku od nieruchomości są wszystkie elementy turbiny posadowione na wieży, fundament i wieża.

Analizując przedmiotowy wniosek należało stwierdzić, co następuje.

Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 716, ze zm.) jest podstawowym aktem prawnym regulującym kwestie opodatkowania podatkiem od nieruchomości (por. art. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Wyłącznie ta ustawa określa przedmioty opodatkowania rzeczonym podatkiem.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 przywołanej ustawy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z kolei stosownie do zapisów art. 1a ust. 1 pkt 2 wskazanej ustawy pod pojęciem „budowli” należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Normatywną treść pojęcia „budowla” na gruncie ustawy podatkowej – ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ustala się w oparciu o przepisy prawa budowlanego, w tym m.in. ustawę – Prawo budowlane. W konsekwencji każda zmiana definicji zawartych w ustawie – Prawo budowlane może skutkować zmianą zakresu przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości (a nie zmianą przedmiotu opodatkowania, gdyż ten, jak wskazano wyżej, określa wyłącznie ustawa o podatkach i opłatach lokalnych). Wprowadzenie takiej zależności było decyzją prawodawcy i projektodawcy systemu podatkowego. W przeciwnym wypadku ustawodawca stworzyłby definicję pojęcia „budowla” w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, która w swojej treści nie odsyłałaby do przepisów prawa budowlanego (w ramach których niewątpliwie zawiera się ustawa – Prawo budowlane).

Należy stwierdzić, zgodnie z wykładnią poczynioną przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 września 2011 r. – sygn. P 33/09 – Dz. U. z 2011 r., nr 206, poz. 1228, że jeżeli o uznaniu określonego rodzaju obiektów (urządzeń) za budowle (urządzenia budowlane) w rozumieniu przepisów prawa budowlanego współdecydują również inne regulacje niż ustawa – Prawo budowlane, to taka kwalifikacja, o ile nie jest wynikiem zastosowania analogii z ustawy czy tym bardziej reguł dopuszczających wykładnię rozszerzającą, będzie wiążąca także w kontekście ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Nie można bowiem wykluczyć sytuacji, w której przepisy odrębne w stosunku do ustawy –

Prawo budowlane precyzują bądź definiują wyrażenia występujące w przepisach prawa budowlanego albo nawet wprost stanowią, iż dany obiekt (urządzenie) jest albo nie jest budowlą (urządzeniem budowlanym) w ujęciu ustawy – Prawo budowlane. Konieczne okazuje się jednak w tym miejscu poczynienie pewnego istotnego zastrzeżenia. W prawie podatkowym – inaczej niż w prawie budowlanym jako dziedzinie prawa administracyjnego – obowiązuje restrykcyjnie pojmowana konstytucyjna zasada wyłączności ustawowej, co oznacza, że poza niewielkimi wyjątkami nie dopuszcza się regulowania zagadnień podatkowych w aktach podustawowych. Jeśli zatem o zakwalifikowaniu określonego obiektu czy urządzenia jako budowli bądź urządzenia budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego miałyby przesądzać przepisy aktu wykonawczego, to nie istnieją podstawy, by taki obiekt czy urządzenie uznać za budowlę na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Odwołanie się w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych do przepisów prawa budowlanego należy bowiem interpretować wyłącznie jako odesłanie do regulacji rangi ustawowej. Stanowisko to potwierdzają liczne orzeczenia sądów administracyjnych (por. wyrok NSA z 27 maja 2010 r. – sygn. akt II FSK 2049/09, wyrok WSA w Lublinie z 2 lipca 2010 r. – sygn. akt I SA/Lu 502/09, wyrok NSA z 13 kwietnia 2011 r. – sygn. akt II FSK 144/10, wyrok NSA z 13 kwietnia 2011 r. – sygn. akt II FSK 1310/10).

Przekładając powyższe rozważania na niniejszą sprawę należy stwierdzić, iż ustalenie prawidłowych zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych wymaga sięgnięcia aż do trzech aktów rangi ustawowej: ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy – Prawo budowlane oraz ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (por. Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych, Wrzesień 2016, s. 8). Tak więc należy zgodzić się z twierdzeniami Wnioskodawcy, iż przepisy wprowadzone ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych mają wpływ na sposób opodatkowania elektrowni wiatrowych.

Za prawidłowe należy również uznać stanowisko Podatnika, iż cała elektrownia wiatrowa, na którą składają się zarówno elementy budowlane jak i urządzenia techniczne, powinna być uznana za jedną budowlę w rozumieniu ustawy – Prawo budowlane. Omówienia wymaga w tym miejscu charakter wyrażenia „budowla” w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z przytoczonym przepisem pod pojęciem budowli należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Jak słusznie stwierdził WSA w Warszawie z definicji tej wynika, że budowlą jest każdy obiekt budowlany, z wyłączeniem budynku lub obiektu małej architektury. Wobec tego, w kwestii opodatkowania podatkiem od nieruchomości zdefiniowanie pojęcia budowli musi nastąpić z uwzględnieniem przepisów prawa budowlanego, a więc przy zastosowaniu wykładni systemowej opartej na tej gałęzi prawa. NSA – w wyroku z 2 lutego 2010 r. – sygn. akt II FSK 1022/08 wskazał, że przy określeniu zasad opodatkowania danego obiektu trzeba zastosować tryb postępowania, w którym w pierwszej kolejności należy stwierdzić, czy dany obiekt jest obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy – Prawo budowlane, a po ustaleniu, że jest to obiekt budowlany, wyjaśnić, czy nie jest to obiekt małej architektury i czy obiekt budowlany ma cechy budynku z art. 1a ust. 1 pkt. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i, jeżeli to zostanie wykluczone, gdyż dany obiekt nie spełnia wymogów definicji budynku, należy go uznać za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 lutego 2015 r. – sygn. akt III SA/Wa 941/14).

Kategorie obiektów budowlanych określa załącznik do ustawy – Prawo budowlane.

W kategorii XXIX przywołanego załącznika wyraźnie wymieniono „elektrownie wiatrowe”. Rozszerzenie kategorii XXIX wskazanego załącznika skutkowało co najmniej dwoma następstwami: zmianami w zakresie nadzoru budowlanego inwestycji w elektrownie wiatrowe oraz możliwością bezsprzecznego stwierdzenia, iż elektrownie wiatrowe stanowią obiekt budowlany w rozumieniu ustawy – Prawo budowlane. Wnioskodawca w swoim uzasadnieniu dostrzega wymienione skutki, co stanowi prawidłowe założenie interpretacyjne.

Obiekt budowlany w postaci elektrowni wiatrowej nie stanowi obiektu małej architektury ani budynku, toteż należy uznać go (jako całość) za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Budowlami są wszelkie obiekty wskazane wprost w „przepisach prawa budowlanego”. Nie można ograniczać się wyłącznie do definicji budowli zawartej w art. 3 pkt 3 i pkt 3a ustawy – Prawo budowlane, gdyż wskazany w nich „katalog budowli ma charakter otwarty i przykładowy” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 lutego 2015 r. – sygn. akt III SA/Wa 941/14). Także Trybunał Konstytucyjny w wyżej przywołanym wyroku wskazał, iż przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości mogą być nie tylko budowle, które zostały *expressis verbis* (łac. dobitnie, bez osłonek) wymienione w art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane, ale także w pozostałych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej.

Takie enumeratywne wskazanie znajduje się w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, który stwierdza, iż pod pojęciem „elektrownia wiatrowa” należy rozumieć budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478, ze zm.). Jak już wcześniej wykazano, poprzez szeroką argumentację, zapisy tej ustawy także mają znaczenie dla określenia prawidłowych zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych.

Tak więc nie ulega wątpliwości iż elektrownia wiatrowa stanowi budowlę zarówno w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, jak i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Takie założenie zostało zrealizowane w trojaki sposób.

Po pierwsze, w art. 3 ust. 3 ustawy – Prawo budowlane, który definiuje budowlę, wykreślono z przykładowego katalogu urządzeń technicznych, których jedynie części budowlane stanowią budowle, elektrownie wiatrowe.

Po drugie, w załączniku do ustawy – Prawo budowlane w kategorii XXIX wprowadzono nową kategorię obiektu budowlanego, jakim jest elektrownia wiatrowa.

Po trzecie, w dodanym art. 82 ust. 3 pkt 5b ustawy – Prawo budowlane wskazano, iż wojewoda jest organem administracji architektoniczno-budowlanej wyższego stopnia w stosunku do starosty oraz organem pierwszej instancji w sprawach obiektów i robót budowlanych, i tutaj rozszerzono tę kompetencję również na elektrownie wiatrowe, które zostały jednoznacznie zdefiniowane w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Gdyby nie to, mogłaby się pojawić argumentacja, wedle której wykreślenie elektrowni wiatrowych z art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane, nic nie zmienia, albowiem są one i tak kategorią urządzeń technicznych, a wyliczenie ich w ustawie ma charakter przykładowy i otwarty. Zatem w dalszym ciągu opodatkowane byłyby jedynie ich części budowlane. Takiego poglądu wobec zdefiniowania elementów składających się na elektrownię wiatrową w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie sposób obronić. Potwierdza to WSA w Bydgoszczy w wyroku z dnia 21 lutego 2017 r. – sygn. akt I SA/Bd 866/16, w którym stwierdza, że skoro w prawie budowlanym nie ma definicji elektrowni wiatrowej, a istnieje inna ustawa, która przesądza, że jest ona budowlą, to również do celów podatkowych trzeba przyjąć tę definicję.

W istocie to nie ustawa – Prawo budowlane lecz ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych przesądza o tym, jakie elementy składają się na elektrownię wiatrową [o tym, że elektrownia wiatrowa – jako całość – jest budowlą przesądza przede wszystkim (bezpośrednio) ustawa – Prawo budowlane, a ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych jedynie pomocniczo (pośrednio) to potwierdza – co było wcześniej szerzej wyjaśnione] i że są to zarówno elementy budowlane, jak i techniczne.

Na tle poczynionych wyżej rozważań należy stwierdzić, iż z dniem 16 lipca 2016 r. na mocy nowelizacji ustawy – Prawo budowlane oraz wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy uznać całą elektrownię wiatrową składającą się zarówno z części budowlanych (fundamentu i wieży), jak i urządzeń technicznych, takich jak: wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Podkreślić przy tym należy, iż katalog wskazanych części elektrowni wiatrowej nie jest zamknięty, gdyż ustawodawca posługuje się pojęciem „składającą się co najmniej z...”.

Zdefiniowanie czym jest elektrownia wiatrowa w dwóch odrębnych punktach w art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie oznacza, iż ustawodawca nadal rozdziela elektrownię wiatrową na części budowlane i niebudowlane (techniczne), gdyż pojęcie z pkt. 1 „elementy techniczne” zostało zdefiniowane w pkt. 2 tego samego artykułu. Całościowo art. 2 stwierdza, iż pod pojęciem elektrowni wiatrowej należy rozumieć budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych (tj. wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia prądu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu), o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478, ze zm.).

W związku z powyższym, niezależnie od tego, że w art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane nie wymienia się już z nazwy elektrowni wiatrowych, to są one z nazwy wymienione jako kategoria obiektu budowlanego w załączniku do wskazanej ustawy (kategoria XXIX). W związku z tym, iż taki obiekt nie spełnia ani cech budynku, ani obiektu małej architektury (co było wcześniej uzasadnianie), na potrzeby podatku od nieruchomości winien być klasyfikowany jako budowla. Na taką budowlę, w myśl art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, składają się zarówno części budowlane, jak i urządzenia techniczne. Skutkuje to, co jest zgodne z uzasadnieniem projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, ich opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości od pełnej wartości, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (por. Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych, Wrzesień 2016, s. 6-11).

Innym argumentem przemawiającym za uznaniem, iż ustawodawcy przyświecały również motywy podatkowe jest istnienie art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, który stwierdza, iż od dnia wejścia w życie wskazanej ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie przywołanej ustawy. Tak więc wolą ustawodawcy była także zmiana przepisów w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych. Jednocześnie mając świadomość istnienia art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stwierdza, że jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, a w szczególności zmiana sposobu wykorzystywania przedmiotu opodatkowania

lub jego części, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie – co wiązałoby się ze znacznym wzrostem obciążenia podatkowego „z miesiąca na miesiąc” – ustawodawca wprowadził swoisty przepis przejściowy skutkujący zmianą ustalania i pobierania podatku od nieruchomości dotyczącego elektrowni wiatrowych dopiero od dnia 1 stycznia 2017 r.

Warto także przypomnieć, iż istnienie art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych powoduje, iż wyłącznie na potrzeby podatku od nieruchomości prolonguje się w swoisty sposób wejście w życie wprowadzonych zmian. Innymi słowy, na potrzeby procesu budowlanego już od dnia wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (tj. od dnia 16 lipca 2016 r.) należy uznać za budowlę elektrownię wiatrową w rozumieniu jakie nadaje temu pojęciu art. 2 pkt 1 tej ustawy. Jednakowoż, ów przepis przejściowy – art. 17 tej ustawy, dla potrzeb podatku od nieruchomości, powoduje iż do końca 2016 r. zarówno podatnicy, jak i organy podatkowe winny przyjąć, że nic się nie zmieniło – tzn. budowlą będącą przedmiotem opodatkowania jest wyłącznie część budowlana (fundament i wieża) elektrowni wiatrowej. Z datą 1 stycznia 2017 r. wzrosnie wartość elektrowni wiatrowej stanowiąca podstawę opodatkowania dla podatku od nieruchomości i w składanych na 2017 r. deklaracjach podatkowych powinna być ujawniona właśnie ta wyższa wartość określona stosownie do art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zatem od dnia 1 stycznia 2017 r. podatnicy podatku od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych powinni zadeklarować do opodatkowania wartość wszystkich elementów, które składają się na tę budowlę w rozumieniu jakie nadaje jej art. 2 pkt 1 (w związku z pkt 2) ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (por. Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych, Wrzesień 2016, s. 11).

O tym, że podatek należny jest od całego wiatraka (a nie tylko części budowlanych), rozstrzygnęły sądy wojewódzkie: w Gorzowie Wielkopolskim (z 5 kwietnia 2017 r., sygn. akt I SA/Go 95/17 oraz 8 marca 2017 r., sygn. akt I SA/Go 56/17), w Olsztynie (z 23 marca 2017 r., sygn. akt I SA/Ol 17/17), w Łodzi (z 24 marca 2017 r., sygn. akt I SA/Łd 1/17) oraz w Bydgoszczy (z 21 lutego 2017 r., sygn. akt I SA/Bd 866/16).

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż działania ustawodawcy były racjonalne i nie pozostawiają żadnych wątpliwości, iż jego intencją (oprócz aspektów stricte budowlanych) była także zmiana opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości.

Należy podkreślić, iż aż trzy resorty ministerialne: Ministerstwo Rozwoju i Finansów (por. stanowisko Ministra Rozwoju i Finansów wyrażone w piśmie z dnia 2 grudnia 2016 r. nr PS2.054.39.2016 stanowiącym odpowiedź na interpelację poselską nr 7740, a także w piśmie z dnia 10 stycznia 2017 r. nr PS2.056.4.2016), Ministerstwo Energii (por. stanowisko Ministra Energii wyrażone w piśmie z dnia 29 grudnia 2016 r. nr DEO-I-022-25/1-16), Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa (por. stanowisko Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wyrażone w piśmie z dnia 8 lipca 2016 r. stanowiącym odpowiedź na interpelację poselską nr 4207) potwierdzają w swoich pismach słuszność stanowiska wyrażonego w niniejszej interpretacji.

Tak więc, udzielając odpowiedzi na pytanie sformułowane we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, należy stwierdzić, iż elektrownia wiatrowa stanowi (jako całość) budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, w tym w rozumieniu zarówno ustawy – Prawo budowlane, jak i ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. W konsekwencji stanowi także budowlę w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych składającą się z elementów budowlanych i elementów

technicznych. Skutkuje to opodatkowaniem, od dnia 1 stycznia 2017 r., wszystkich jej elementów (budowlanych i technicznych), podatkiem od nieruchomości od pełnej wartości. Zgodnie bowiem z art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (który został omówiony szerzej we wcześniejszej części niniejszej interpretacji) tylko do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie przywołanej ustawy.

Tym samym, należy uznać za prawidłowe stanowisko wskazane we wniosku złożonym przez Podatnika o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie dotyczącej tego, iż elektrownia wiatrowa stanowi budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego jak i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W związku z nowelizacją ustawy o inwestycjach cała elektrownia wiatrowa jest budowlą i nową podstawą podatku od nieruchomości są wszystkie elementy turbiny posadowione na wieży, fundament oraz wieża.

Informuje się, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w tutejszym organie podatkowym i dotyczy zdarzenia (stanu) przedstawionego we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia ..... (wpływ do tutejszego Urzędu. ....).

Burmistrz Miasta i Gminy Pleszew

BURMISTRZ

dr Marian Alamek

Pouczenie:

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu (ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań), po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2016 r., poz. 718, ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 w/w ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 w/w ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 w/w ustawy) na adres Burmistrza Miasta i Gminy Pleszew (ul. Rynek 1, 63-300 Pleszew).

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a

